

[Hauge.]
kirke vil blive; derimod anser jeg det for givet, at man vil vedstaa den Bevilling, som blev givet i Fjor.

Efter at have gjort disse faa Bemærkninger skal jeg vende mig til det, der er mit Hovedemne, og fremsætte nogle Bemærkninger om det foreliggende Finanslovsforslag og det Statsregnskab, som er aflagt nu ved Rigsdagssamlingens Begyndelse.

Allerede i Slutningen af September Maaned kunde man i Venstrepresen læse visse Forhaandsmeddelelser om Indholdet af det Finanslovsforslag, der skulde forelægges, naar Rigsdagen traadte sammen i Oktober. Vedkommende Journalist havde haft en Samtale med den højtærede Finansminister, der naturligvis havde sagt til Journalisten, at han ikke kunde sige noget, thi det var forbeholdt Rigsdagen at faa de første Meddelelser om, hvad Finanslovsforslaget kom til at indeholde, og Forslaget havde desuden endnu ikke været i Statsraadet, saa han kunde ikke udtale sig om det. (*Finansministeren*: Det er rigtigt nok). Ja, det er rigtigt nok alt sammen, men den paagældende Journalist var i Stand til paa Grundlag af den Samtale, han havde haft med den højtærede Finansminister, selv at give Vejledningen, og den gik ud paa, at man kunde vente et godt Finanslovsforslag, der var Overskud, Tiderne var ved at bedre sig, Finansministeren havde overvundet alle Vanskeligheder, der var Opgang i Vente, og hvad man først og fremmest kunde glæde sig til, var, at der var Overskud baade paa Statsregnskabet og paa det Finanslovsforslag, som den højtærede Finansminister vilde forelægge Rigsdagen. Og paa dette Grundlag lød Lovsangen ud over Landet igennem Venstrepresen, Lovsangen over Venstres kloge Finansstyrelse i Almindelighed og over den højtærede Finansminister i Særdeleshed. Man forkyndte, at nu var der gode Tider i Vente, og hvem andre end Venstre og Regeringen skulde vel have Æren herfor? Nu forstaaer jeg meget vel, at et Ministerium maa ty til et eller andet, til en eller anden Udvej for at faa gode Tider. Naar et Ministerium er saa udpræget agrarisk som det nuværende Ministerium, kan det ikke i Længden arbejde og leve under en Landbrugskrise, der maatte naturligvis før eller senere gøres noget for at indgyde Befolkningen den Forestilling, at nu var man over Vanskelighederne, nu begyndte det at gaa opad igen, og saa var det naturligvis ogsaa politisk fristende at

sige, at det var Ministeriet, der havde Æren herfor, det var Venstres kloge Finanspolitik, og navnlig var det Finansministerens kloge Finansstyrelse, der nu havde vendt Tingene til det bedre. Nu skal jeg paa ingen Maade bestride, at Landbrugets Forhold er bedret. Det er indlysende, at den gode Høst, vi har haft i Aar, og den gode Bjærgning af Høsten har bidraget til at gøre det lettere for Landbruget at klare sig, end det var i de to foregaaende Aar, men jeg kan ikke skønne, at der er nogen Rimelighed i at give Ministeriet Æren for, at vi har haft en god Høst. Jeg kan heller ikke tro, at nogen for Alvor vil mene, at selv det nuværende Ministerium kan tage nogen Del af Æren for, at Mund- og Klovesygen er ophørt. Det er jo to væsentlige Ting, der her er nævnt som Aarsag til, at Landbruget er kommet over Vanskelighederne. Den tredie Ting er, at vi har faaet bedre Priser paa det udenlandske Marked for vore Varer, men det kan heller ikke siges, at det er Ministeriet, der har nogen Ære derfor eller har kunnet bidrage noget dertil. Det rigtige er, at Ministeriets Erhvervs politik i det store og hele har været passiv, man har ladet Tingene gaa uden at bekymre sig videre derom, og det lidet, der er gjort, har man ladet sig presse til at gøre.

Ministeriet kan saaledes ikke siges at have nogen Ære af, at de økonomiske Forhold i al Almindelighed har bedret sig her i Landet og da specielt for Landbruget. Og hvad Statsfinanserne angaar, forekommer det mig rigtignok, at der slet ingen Grund er til at uddele den Ros, der er uddelt i Venstrepresen og af Venstres to Ordførere for det Resultat, der er naaet. Hvad enten man ser paa det aflagte Statsregnskab eller paa Finanslovsforslaget, vil man forgæves lede efter virkelig gode Resultater. Dersom Forholdet var dette, at vore Statsfinanser var kommet ind i en god Gænge, vilde der ikke være nogen som helst Grund for os Socialdemokrater til ikke at anerkende dette, thi ogsaa vi Socialdemokrater har selvfølgelig Interesse i, at Finanserne er i Orden. Det er jo klart, at naar Statsfinanserne ikke er, som de bør være, kommer det ogsaa til at gaa ud over Oppositionspartierne, idet der saa ikke vil være Midler til at virke med.

Naar jeg nu vender mig med Kritik imod den højtærede Finansministers Ledelse af Statsfinanserne og mod Venstres hele Finanspolitik, er det, fordi jeg skønner, at denne Politik ikke har været rigtig, den har ikke givet de Resultater, som man kunde ønske sig. Jeg vender mig ganske særlig